

Μικρή ΔΕΗ, μικρή πολιτική

Η απελευθέρωση τηλεφωνίας και αεροπορικών μεταφορών έριξε τις τιμές

Mε πολύ μικρή πιθανότητα λάθους, μπορώ να καταθέσω ότι η (κρατική) ΔΕΗ Ανανεώσιμες, που δημιουργήθηκε για να πρωθίστει αυτά που λέει ο τίτλος της, δεν έχει κάνει καμιά σοβαρή επένδυση τα τελευταία 20 χρόνια στα νησιά του Αιγαίου σε νέες πηγές ενέργειας όπως είναι τα αιολικά πάρκα και η γεωθερμία. Και αυτό τη στηγμή που το πρόσθετο κόστος από τη χρήση του πετρελαίου ως καυσίμου στους σταθμούς παραγωγής πρέπει να φτάνει το

ένα δισ. επτάσιως, λόγω της μικρής κλίμακας και της μικρής απόδοσης των γεννητριών στο μη διασυνδεδεμένο σύστημα. Αντίθετα,

μάλιστα, η μητρική ΔΕΗ που είναι ο κύριος των πλεκτρόπαραγωγικών μονάδων στα νησιά σχεδιάζει νέους πετρελαϊκούς σταθμούς στη Ρόδο και στη Λέσβο για την κάλυψη της αυξανόμενης ζήτησης. Αυτά δεν συμβαίνουν γιατί ο ΑΠΕ είναι ακριβές ότι γιατί ανταγωνιστικά συμφέροντα καταφέρνουν τόσα χρήσια να μπλοκάρουν τις τεχνολογικές εξελίξεις. Συμβαίνουν κυρίως διότι οι συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ έχουν καταφέρει να επιβάλουν το καθεστώς της ακινησίας σε όλους τους τομείς της επικείρωσης, των ανανεώσιμων συμπεριλαμβανομένων. Δεν θέλουν να θιγούν κεκτημένα δεκαετιών όπως είναι το υπεράριθμο και συχνά ανεκπαίδευτο προσωπικό, δεν θέλουν να κινδυνεύσουν θέσεις εργασίας σε ανύπαρκτα πόστα, δεν θέλουν με άλλα λόγια να υποστούν την αξιολόγηση και τον εξορθολο-

γισμό που αυτομάτως θα επέβαλλε κάθε ιδιωτική εταιρεία (που σέβεται τον εαυτό της και τους κανόνες της αγοράς). Δεν θέλουν ούτε την ανακύκλωσή τους σε νέες μορφές παραγωγής ύστερα από μετεκπαίδευση - αλλιώς, θα το είχαν κάνει - δεν ενδιαφέρονται ούτε για το κοινό συμφέρον ούτε για τη χώρα ούτε για τον πλεκτρισμό. Για τα προνόμια του κλάδου ενδιαφέρονται και μόνο.

Από κοντά τα κόμματα του λαϊκισμού που θέλουν να μας πείσουν με συνθήματα όπως «όχι στο ξεπούλημα του εθνικού πλούτου», «όχι στα ξένα συμφέροντα», «ναι στο φτηνό ρεύμα για τον λαό». Οταν αναφέρονται στον εθνικό πλούτο εννοούν βέβαια τον λιγνίτη, καύσιμο προβληματικό τόσο για το περιβάλλον όσο και για τις ίδιες τις λιγνιτοφόρες περιοχές. Ενα καύσιμο που κατά παράβαση όλων των κανόνων του ανταγωνισμού εκχωρήθηκε δωρεάν σε μια «επιχείρηση», που οποια βεβαίως ήταν κρατική. Το σκάνδαλο όμως δεν είναι η τεχνητή κερδοφορία της ΔΕΗ, που δεν κοστολογεί την πρώτη ύλη. Το σκάνδαλο βρίσκεται στο ότι όλες οι άλλες τιμές από τις μονάδες πλεκτροπαραγωγής (αιολικά, φωτοβολταϊκά, μικρά υδροπλεκτρικά κ.τ.λ.) υπολογίζονται με βάση τη «φτηνή» λιγνιτική κιλοβατώρα και έτσι οι ανανεώσιμες βγαίνουν οριακά βιώσιμες, μετά μάλιστα και την τελευταία αυθαίρετη και αναιτιολόγητη βαριά φορολογία.

Hη πώληση της «μικρής ΔΕΗ» θα οδηγήσει σε ολιγοπωλιακές καταστάσεις στον χώρο της ενέργειας, φωνάζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, πώς θα γίνει αυτό; Θα έρθει ας πούμε η ENEL και θα πουλάει το ρεύμα κάτω του κόστους ώστε να εκτοπίσει τον κρατικό προμηθευτή. Και αφού τον εκτοπίσει και αγοράσει

και το υπόλοιπο ποσοστό (το παραμένον 70%), θα αυξήσει τις τιμές ούσα χωρίς αντίπαλο. Ετσι γίνεται στον καπιταλισμό. Ετσι έγινε και με τον ΟΤΕ και την κινητή τηλεφωνία και ακριβύναν τα τηλέφωνα, έτσι έγινε και με την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής και τα εισιτήρια πάγαν στα ουράνια, έτσι έγινε και με το πετρέλαιο αφίς όταν πουλήθηκαν τα ΕΑΠΕ. Οχι, τίποτα τέτοιο δεν έγινε. Απλούστατα χάθηκε ένα μέρος του κόμματος των προνομιούχων των κρατικοδίαιτων ΔΕΚΟ, που αν μπορούσε να προστεθεί στα σημερινά ποσοστά ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν στην κυβέρνηση.

Εκείνο που κάνουν ότι δεν αντιλαμβάνονται ο Αλέξης, ο Πάρις και ο Φώτης, ο πρώτος για να αυξήσει την εκλογική του δύναμη, ο δεύτερος για να επανεκλεγεί στην Κοζάνη και ο τρίτος μήπως και συγκρατήσει τις διαρροές, είναι ότι η ενέργεια (και δην η πλεκτρική) υπό τον απόλυτο κρατικό έλεγχο αποτελεί έτσι κι αλλιώς παρελθόν. Οχι για λόγους πολιτικούς αλλά τεχνολογικούς. Η διανεμημένη παραγωγή και η διαχείριση μέσα από το cloud του Internet είναι πια πραγματικότητα. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει το κράτος είναι να ανοίξει όλες τις πόρτες και τα παράθυρα στον ιδιωτικό τομέα (συμπεριλαμβανομένων των κοινοπραξιών, των ΟΤΑ και των συνεταιρισμών) και να εγγυηθεί την αντικειμενικότητα και την ισοτιμία στην πρόσβαση και τις συναλλαγές. Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας είναι ο μόνος απαραίτητος κρατικός οργανισμός

Ο Ηλίας Ευθυμιόπουλος είναι συγγραφέας, πρώτης διεύθυνσης της Greenpeace και πρώτης υφυπουργός

ΤΟΥ ΗΛΙΑ
ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

“

Το μόνο που χρειάζεται να κάνει το κράτος είναι να ανοίξει όλες τις πόρτες και τα παράθυρα στον ιδιωτικό τομέα και να εγγυηθεί την αντικειμενικότητα και την ισοτιμία στην πρόσβαση και τις συναλλαγές. Η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας είναι ο μόνος απαραίτητος κρατικός οργανισμός